

[Ruth Olsen.]

samtykkeerklæring, der nu bliver så meget mere bindende, uden at man har sikkerhed for, at der er givet denne vejledning om de sociale hjælpeforanstaltninger.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Jeg vil takke udvalget for det store arbejde, der er udført, for de bemærkninger der her er kommet, for den venlighed, der også er udtrykt over for mig, og for den forhandling, vi har haft. Jeg er enig med fru Hanne Budtz i, at forhandlingen er ført i en afslappet atmosfære. Det er anbefalelsesværdigt, vil jeg tro, i de fleste lovgivningsanliggender, men da ganske særlig når det drejer sig om et lovgivningsanliggende som det, vi her behandler.

Jeg vil så gerne sige, at når der er stillet så mange ændringsforslag af justitsministeren efter lovforslagenes fremsættelse, som tilfældet har været, skyldes det, at vi skyndte os at komme med lovforslagene, inden vi havde nået at få udvalgsbetænkningen ud til høring. Det er helt oplagt, at vi har måttet tage hensyn til de meget sagkyndige forslag, som er kommet fra de forskellige høringsinstanser. Det har altså givet disse ændringsforslag, og jeg er glad for, at disse ændringsforslag sammen med de oprindelige forslag har fået en så positiv modtagelse i udvalget.

Jeg skal sige til hr. Koch, at selv om jeg er enig med dem, der mener, at vi ikke skal ændre loven for tit, og at vi nu har fået så god en lov, at vi må håbe, at den kan blive stående, kan det ske, at ægteskabslovkommissionen kan give anledning til ændringer. Men det må vi jo afvente.

Så vil jeg i øvrigt anbefale ændringsforslaget om det fulde familieskifte, sådan at også arveretten til den oprindelige biologiske familie ophører ved adoptionen.

Jeg synes, at betænkningen, der gengiver Dommerfuldmægtigforeningens indlæg i spørgsmålet herom, er meget fyldestgørende og overbevisende i sin argumentation. Jeg skal ikke laste de konservative for, at de

mener, at vi skal bevare muligheden. Men jeg synes, der er grund til at pege på, at ved det fulde familieskifte opnår vi en lettere administrerbar ordning, som Dommerfuldmægtigforeningen peger på, og endvidere opnår vi, som jeg også synes man skal lægge vægt på, at vi på det punkt får nogenlunde lighed med de regler, der gælder i Norge og Sverige.

Fru Hanne Budtz nævnedes den ændring, der sker i myndighedsloven, sådan at faderen til et barn født uden for ægteskab kan få forældremyndigheden, og sagde, at det forhåbentlig ikke blev noget, som skete ret tit. Det ligger vist i sagens natur, og det fremgår vel både af bestemmelsens formulering og motiverne til den, at i forhold til det antal børn, som fødes uden for ægteskab, vil det være i meget sjældne tilfælde, faderen får forældremyndigheden.

Fru Nathalie Lind og for øvrigt også hr. Valbak nævnedes den nye regel om plejeforældrenes adgang til at anke en afgørelse. Jeg er glad for, at den er kommet med, vil jeg gerne bekræfte. Nu må vi så vente på den tilsvarende ændring i børne- og ungdomsforbudsloven i næste samling, som socialministeren har stillet i udsigt. Jeg tror, det vil forhindre nogle af de tragedier, vi har haft; når en afgørelse går plejeforældrene imod — og det er jo den slags, der kan afstedkomme de store tragedier, selv om de ikke er mange i antal — vil denne adgang i hvert fald indebære, at de pågældende kan forstå, at de har prøvet den yderste mulighed, selv om den endelige afgørelse også går dem imod.

Jeg synes, hr. Valbak med rette pegede på, at man skal søge at fremme balancen mellem det, som han benævnedes tilbudsordningen, og så de sjældne tilfælde af tvangsadoption, eller skal vi hellere kalde det adoption uden forældresamtykke. Han nævnedes også, at balancen vil blive bedre, efter at vi har fået denne ankeadgang for plejeforældrene. Det er jeg enig med ham i.

Fru Ruth Olsen sagde, at det cirkulære, som skal sendes ud, når loven er vedtaget, bør — nu siger jeg „bør“ — indeholde en